

P. Christensen: Da Mindretallet ikke vil modsætte sig Lovforslagets videre Behandling i det andet høje Ting, skal jeg tillade mig at anbefale at undlade at stemme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 31 Stemmer. 25 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod Lovforslaget.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Derpaa fulgte:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1931 til 31. Marts 1932.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1740).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling i Folketinget blev der rettet et Spørgsmaal til mig i Anledning af den Udnævnelse af Admiral Rechnitzer til Viceadmiral, der har fundet Sted, og under Besvarelsen af dette Spørgsmaal meddelte jeg, at der ogsaa var fremkommet andre — dels Spørgsmaal, dels Angreb, som jeg fandt Anledning til at svare paa, da de ogsaa indeholdt Kritik af min Virksomhed paa forskellige Omraader, men at jeg vilde finde det rimeligt, at mit Svar blev givet her i det høje Landsting, da denne Kritik var kommet frem i sin stærkeste Form i en Artikel i „Berlingske Tidende“ for 29. Marts med Overskrift „Admiral Rechnitzer“ af Landstingsmand, Professor H. O. G. Ellinger, altsaa det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds.

I denne Artikel og i mange andre Artikler er Admiral Rechnitzer blevet fremstillet som en Mand, der havde forstaaet og haft en enestaaende Evne til at bruge Albuerne, til at skaffe sig Avancement paa Avancement; og han havde haft den Lykke stedse at have haft følgagtige Ministre, som havde været rede til at imødekomme hans Ærgerrigheds Ønsker. Det skarpeste Angreb, der i saa Henseende er fremkommet, er det, der er kommet fra det ærede 2det

Medlem for 1ste Kreds. Der er ogsaa fremsat en hel Del andre Angreb paa og anden Omtale af Admiralsens Virksomhed; jeg skal kun omtale den Del, der falder i Tiden, efter at jeg i 1924 blev Forsvarsminister; hvad der ligger forud for den Tid, har jeg ikke Kendskab til, og jeg er derfor heller ikke i Stand til at korrigere Omtalen heraf og — hvis der er Urigtigheder deri — at nævne dem. Jeg vilde gerne have den højtærede Formands Tilladelse til som Udgangspunkt at oplæse et lille Citat af Artiklen i „Berlingske Tidende“, og samtidig vilde jeg gerne have Tilladelse til at oplæse ogsaa andre Smaaцитater.

Efter at der er givet en Redegørelse for, hvorledes Admiralen havde gjort Tjeneste i Flaaden og derefter kom ind som Embedsmand i Ministeriet, nævnes det, at han blev Direktør i 1923, hvorefter det hedder:

„Søværnsloven af 1922 indeholder i § 29 den Bestemmelse angaaende Befalingsmænd i *overtalligt* Nummer, at ved Fremmelse til Admiralsklassen indhenter Ministeren Erklæring fra den ældste tjenstgørende Søofficer af Admiralsklassen. Nu vilde Hr. Rechnitzer, der Aaret efter (1923) var blevet Direktør i Ministeriet, være Admiral i 1925, men han forudsaa, at dette vilde strande paa fornavnte Bestemmelses Anvendelse. Det gjaldt altsaa om at komme udenom nogen tjenstgørende Admirals Erklæring, og dette var naaet igennem Tilføjelsen til § 30! Den, der træder udenfor Nummer efter sit eget Ønske, kan ifølge Loven og ganske naturligt ikke avancere, og ingen Lov indeholder som Følge deraf noget om, hvorledes der skal forholdes ved Avancement af en Person, der er traadt udenfor Nummer. Hr. Rechnitzer anmoder nu Ministeren om, at han i Stedet for at holdes i „overtalligt Nummer“ maa træde „udenfor Nummer“ — men ikke efter eget Ønske! — og dermed var Vejen banet til, at han kunde faa Kontreadmirals-Titelen, uden at den ældste tjenstgørende Admiral blev spurgt! Ministeren var ham følgagtig; begge Dele skete samtidig og kom som en Bombe i Marinen. Det er i Sandhed ogsaa ærkesnedigt gjort.“

Det er altsaa det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds' Fremstilling af, hvad der skete i 1925. Lad mig begynde med at sige, at der er ikke et eneste Gran af Sandhed i denne Udtalelse. Jeg kan sige det saa meget desto bedre, som det ikke er første Gang, jeg kommer med den Erklæring. Aaret